

giska och musikaliska facktermer, för vilken lekmannen säkerligen är mycket tacksam, samt ett namn-, sak- och textregister avslutar arbetet.

Att ingå på detaljer är givetvis här omöjligt. Som helhetsomdöme må sägas att författaren med denna del givit en lätt-

hanterlig och ytterst värdefull framställning av ett utomordentligt intressant kapitel i den danska reformationshistorien. Att boken har mycket av intresse även för oss svenskar bör utan vidare vara tydligt.

Knut Peters.

Meddelanden.

Val. Till innehavare av förenade tjänster ha utsetts i Bankeryd, Jönk., N. Johansson, därst.; i Gårdsby, Krb., Sture Johansson, Angelstad; i Muskö, Sthm, J. Eliasson, Romfartuna; och i Ullene, Skb., H. Brunnegård, därst., samt i Kumla, Örebro, Rolf Forssman, Bettna.

Ett apropå till Bach-jubiléet. I dessa dagar, då 250-årsminnet av J. S. Bachs och G. F. Händels födelse firas i den musikaliska världen, nyligen exempelvis genom framförandet i huvudstaden av Johannespassionen, torde det kunna vara av visst intresse att erinra om hur 225-årsminnet av de båda stora tonsättarna firades för 25 år sedan och i landsorten närmast Örebro. Bachs Johannespassion upplevde då och just i dessa dagar i Örebro orkesterförening under musikdirektör Adolf Andréns ledning ej mindre än 7 repriser efter varandra, nämligen i Kumla, Nora, Linde, Arboga och Köping resp. 19, 20 och 28 mars samt i Örebro 9 och 10 april. Handel firades likaledes i slutet av året genom ett lika många gånger upprepat framförande av hans mest framträdande verk, Messias, i Örebro, Kumla, Motala, Skenninge, Arboga och Linde. Solister voro i båda fallen Sveriges dåvarande främste för att icke säga ende »evangelist», Nils Fahlman, fröknarna Tideström och Lundegård samt herrar Helleday och Sandin. Icke minst anmärkningsvärt i detta i och för sig tillräckligt remarkabla musikaliska evenemang — i landsorten och för 25 år sedan! — är uthålligheten hos samtliga medverkande — kör, orkester, solister och dirigent — att efter de helt visst krävande resorna till de olika platserna utom Örebro kunna prestera dubbla framföranden per dag.

R. F.

K. S. V:s andra kyrkomusikdag i Lund 28/3 1935. Ordf., prof. A. Nygren, hälsade de närvarande välkomna och skisserade i en kort resummé det arbetsprogram som var uppgjort för hösten.

Fil. lic. Sten Broman besteg därefter talarstolen och höll ett föredrag över ämnet: »J. S. Bach, den lutherska kyrkans störste tonkonstnär. »Talaren skildrade i korta drag Bachs liv under Weimar-, Köthen- och Leipzig-perioderna samt redogjorde för hans utveckling som kompositör. Bachs stil är influerad av barockstilens allmänna karaktärsdrag, och utmärkes alltså av en stark kontrastverkan mellan starkt forte och svagt piano. Detta bör alltså komma fram vid återgivande av Bachs verk. Talaren betonade vidare Bachs praktiska inställning vid orgelkonstens utövande, hur han som kontrollant vid orgelbyggen ivrade för starka orglar med rika registreringsmöjligheter. För att förstå Bach som kompositör, måste man, framhöll talaren, alltid minnas två grunddrag, som utmärkte honom: hans personliga religiositet, som var strängt lutherskt färgad, och hans mysticism som gjorde att han med förkärlek valde ämnen, som handlade om döden och evigheten. Talaren redogjorde dessutom för de viktigaste av Bachs kompositioner.

Sedan ordföranden avtackat Lic. Broman, redogjorde domkyrkokapellmäst. J. Hedar för de båda Bach-kantater (nr 4 och 106), som senare på kvällen skulle komma att utföras i Domkyrkan. De utmärkas för en kärv, osentimental stil och äro goda prov på den manliga, protestantiska trosvisshet, som utmärkte Bachs kompositioner. Fru M. Palm, fröken M. Lundell och hr T. Hagnell illustrerade med sång den utmärkta framställningen.

Till sist avtackade ordf. domkyrkokapellmästare Hedar.